

fuldt ud deler de Anskuelse, han fremsatte, og som gik ud paa, at denne Lov i ret stærk Grad, har bidraget til at skaffe flere og flere mindre Landejendomme, hvorved der er skabt Arbejde og Fortjeneste for flere og flere af Landets Børn ude paa Landets Jord. Der er desuden den heldige Ejendommelighed, kan man kalde det, ved Lovforslaget, at det i Modsætning til Loven om Jord til Landarbejdere skaber Mulighed for, at der, naar Udstykningsforeningerne optræde rigtigt, ogsaa kan komme Folk ind under Loven, som ere aldeles ubemidlede. Der stilles nemlig ikke Spor af Krav til dem, der ønske Jord, som udstykkes af Udstykningsforeningerne, om at eje noget. Udstykningsforeningernes Bestyrelse er i Stand til at overlade Jord fra udstykkede Ejendomme til hvem de ville, og de gøre det som Regel paa den Maade, at de sigte og skille mellem dem, der ønske at købe, saaledes, at de ikke tage saa meget Hensyn til de Midler, vedkommende har, som til de Kvalifikationer, de mene at vedkommende sidder inde med, uden Hensyn til, om vedkommende er Landboer eller Bybeboer. Jeg har selv haft den Ære, siden denne Lov er traadt ud i Livet, at sidde som Bestyrelsesmedlem af en Udstykningsforening og har haft rig Lejlighed til at følge denne Forenings Arbejde og kan i Modsætning til det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), som mente, at denne Lov kun havde haft en politisk Mission, sige, at som saadan har jeg aldrig fundet, at denne Lov har haft nogen Virkning. Jeg har nævnt den Udstykningsforening, som er dannet paa Bornholm paa Grundlag af denne Lov, og at den ikke har haft nogen politisk Mission, men en udmærket praktisk Betydning derovre, har jeg set og tør jeg derfor paastaa. Jeg skal derfor ligesom de fleste Talere anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Jeg kunde dog ønske enkelte Ændringer indførte i Lovforslaget, som det nu foreligger. Der staar i § 1, Linie 2: „til Foreninger, der dannes udelukkende med det Formaal at indkøbe større Landejendomme og Embedsjorder” o. s. v. Dette Ord „udelukkende” vilde jeg gerne henstille til et eventuelt Udvalg og den højtærede Finansminister at stryge, ikke fordi jeg mener, at vi i Almindelighed skulle ind paa at udstykke mindre Landejendomme eller med andre Ord Bøndergaarde. Jeg vil tværtimod støtte det Princip, som hævdes, at det særlig er de større Landejendomme, som skulle udstykkes til Fordel for Oprettelse af mindre Jordejendomme. Men

paa den anden Side er der adskillige Egne her i vort Land, og jeg maa maaske igen benytte Bornholm som Eksempel, hvor der ikke er større Landejendomme i den Betydning, som man i Regelen tager det her paa Sjælland. Vi have neppe nogen Gaard paa Bornholm, som har et større Tilliggende end 150 Tdr. Land Agerjord, det regnes ikke for en større Gaard herovre. Jeg vil derfor gerne have, at Betegnelsen „udelukkende” udgaar, saa at det overlades til Administrationen i hvert enkelt Tilfælde, uden Hensyn til den Egn, hvorfra vedkommende Ansøgning kommer, at afgøre, om den vedkommende Ejendom kan kaldes en større eller mindre Landejendom, og heller ikke vil jeg gerne have, at der nu skulde udstedes et absolut Forbud mod, at enhver mindre Bondegaard skulde kunne udstykkes. Der kan komme til at foreligge Tilfælde, hvor Bygningerne, der høre til en Bondegaard paa 40—50 Tdr. Land, nedbrænde, og hvor Forholdene i øvrigt ere særdeles egnede til Udstykning. I saadanne Tilfælde ønsker jeg ikke, at Administrationen med Fingeren sat paa denne Lov skulde kunne hindre en Udstykningsforening i at købe denne Jord og udstykke den til mindre Landejendomme.

I § 3 findes der en Bestemmelse om den Kapital, som Foreningen skal godtgøre at have til Raadighed. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, om den Kapital, som Foreningen efterhaanden har faaet udestaaende i de forskellige Parcelejendomme, ikke ogsaa maa regnes til Foreningens Kapital, naar den skal godtgøre at være i Besiddelse af en Kapital paa mindst 35,000 Kr. I Paragraffen staar kun nævnt den Kapital, Foreningen har indestaaende i en til Udstykning bestemt større Ejendom.

Naar der fra en Del ærede Taleres Side er anket over det uheldige i, at Renten er sat op fra 3 pCt. til 4, kan jeg selvfølgelig i og for sig godt tiltræde denne Betragtning. Det havde for dem, der laane, været heldigere, om man var gaaet den modsatte Vej og havde sat Renten ned til 2 pCt. Men jeg tror dog, at Hovedsagen ved disse Parcelejendomme egentlig ikke er Rentens Størrelse. Det betyder ikke stort for en Ejendom paa 12,000 Kr.s Ejendomsskyldværdi, om der skal svares 3 eller 4 pCt. i Rente af det Laan, der kan komme til at staa i den Ejendom. Det kan højst komme til at dreje sig om 24 Kr. om Aaret, og det spiller ikke nogen nævneværdig Rolle for en saadan Ejendom. Hvad der spiller